Берегами
Гули
Гами.
Чорна
Нічка
Під ногами,
А на скелях
Скалки злота —
То загравна
Позолота…
Не тому я місто не люблю,
Що в ньому крики божевілля, —
Я вже привик,
І крик – мов горіння.
Згорю, як віск,
І прийде ніч,
Навіки ніч…
Посійте, сестри, васильки,
Нехай синіють на могилі, —
Мої мелодії дзвінкі —
Роси-перлини.
Де б я не був,
А до села,
До мого рідного села,
Туди, де мати породила,
Де вишня біло зацвіла, —
Отам мене і без кадила…
Нехай млини мені пісні…
О, теплий вітер Андрусівський,
Приснись мені хоч уві сні,
Хоч уві сні засмійся!
Бо скоро, скоро догорю,
Чому – і сам не знаю…
А я ж – люблю моє село —
Солом’яний мій краю!

Посійте, сестри, васильки,
нехай синіють на могилі, —
мої мелодії дзвінкі —
роси-перлини.